

BERICHTEN.

BUITENLAND.

WEENEN. — Sanocry sine-commissie. In Maart 1925 is te Weenen een uitgebreide commissie gevormd om de beteekenis van sanocry sine te bestudeeren (zie *N. T. v. G.* 1925, I, bldz. 1952). Na vele proeven op dieren en waarnemingen bij 99 personen met ernstige tuberculose der longen is in de eindzitting op 15 April 1926 besloten tot de openlijke verklaring, dat de velerlei gevaren, welke de behandeling der menschentuberculose met sanocry sine medebrenge, door voorzichtige doseering en voortdurende nauwkeurige waarneming (het liefst in inrichtingen) meestal binnen matige grenzen kunnen worden gehouden. De vergiftige werking op de nieren is niet sterk.

Het serum van MOELLGAARD is overtollig en niet ongevaarlijk.

De indicatie voor sanocry sine moet zorgvuldig worden gesteld. Darmverschijnselen en nierziekten *verbieden* de toepassing. De voortzetting der behandeling moet afhangen van de reacties die ontstaan.

In vele gevallen ziet men het aantal bacillen in het sputum belangrijk verminderen. Misschien is dit aan een chemotherapeutische werking te danken, hoewel deze noch bij dieren, noch in vitro kon worden waargenomen.

De commissie meent, dat sanocry sine ook in de algemeene practijk kan worden toegepast (*Münch. med. Wochenschr.*, 18 Mei).

BERLIJN. — De nieuwe strafbepalingen op de afdrijving. De bepalingen van de nieuwe § 218 van het Duitsche Strafwetboek zijn belangrijk zachter dan die van de oude §, die de afdrijving bedreigde met tuchthuisstraf tot 5 jaren, en, bij verzachtende omstandigheden, met gevangenisstraf van ten minste 6 maanden. Thans is op het vrijwillig ondergaan zoowel als op het verrichten van afdrijving, ook op poging daartoe, gevangenisstraf gesteld. Alleen wie zonder toestemming der vrouw afdrijving pleegt, of hiervan een beroep maakt, krijgt tuchthuisstraf. Strafbaar is ook, wie een beroep ervan maakt, aan zwangere vrouwen een middel of werktuig tot afdrijving te verschaffen. Bij verzachtende omstandigheden is de minimum straf thans op 3 maanden gesteld (*Münch. med. Wochenschrift*).

INDIANA. — Walgelijke bevordering der inenting. Te Gary in Indiana heeft men 96 keeren, voor te zamen 12880 kinderen, een rolprent afgedraaid, getiteld „één litteeken of vele“?, waarop aan de jeugd voor oogen wordt gebracht, hoe de pokken eruit zien gedurende het beloop der ziekte. De gezondheidsdienst van Indiana roemt op de gevolgen dezer smakelooze vertooning, beweert althans, dat het aantal inentingën sterk is toegenomen (*Journ. Am. Ass.*, 1 Mei).

LONDEN. — Een arts-fakir. De fakir dr. TAHRA BEY heeft te Londen voor een gezelschap van artsen vertoond, welk een macht zijn wil had over zijn gevoels- en vaatzenuwen en op zijn ademhalingscentrum. Nadat zijn nek eenigen tijd was bewerkt, viel hij stijf neer: Nu werd hij op de botte snede van twee zeisen gelegd, die op eenigen afstand van elkander rechtop stonden. Een zware steen werd op zijn buik geplaatst, en met een voorhamer werd krachtig er op getimmerd. Onderwijl babbelde de collega genoegelijk, stak hoedepennen door zijn wangen en liet zich op allerlei plaatsen scherpe instrumenten door huidplooiën boren, zonder dat er bloeding van beteekenis plaats had. Ook ging hij op een bed van rechtopstaande spijkers liggen, en een man ging op hem staan. Eindelijk liet hij zich tien minuten in een kist bergen, die met zand werd aangevuld, terwijl zijn neusgaten losjes met watten waren gevuld. Toen hij uit de kist kwam, was zijn polsfrequentie 80, in gewone omstandigheden 120 (*Lancet*, 15 Mei).

FREIBURG i. B. — Een negentigjarige. De clinicus prof. CHRISTIAN BÄUMLER, sedert 1904 emeritus, heeft den leeftijd van negentig jaren bereikt (*Deutsche med. Wochenschr.*).